

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ.....**023**...../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....**10 ກຸມພາ 2023**.....

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບ ການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພິພິທະພັນ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 68/ສພຊ, ລົງວັນທີ 29 ທັນວາ 2022 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພິພິທະພັນ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 05/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 27 ມັງກອນ 2023.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພິພິທະພັນ

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **68** / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **29 / 12 / 22**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພິພິທະພັນ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 63/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ທັນວາ 2015 ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 82/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2020 ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພິພິທະພັນ ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 14 ທັນວາ 2022 ແລະ ຖືກພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາໃນວາລະຕອນເຊົ້າຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 29 ທັນວາ 2022.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພິພິທະພັນ ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສົມພອນ ພິມວິຫານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 27 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 29 ທັນວາ 2022

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພິພິທະພັນ

**ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການ ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາວຽກງານພິພິທະພັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເຄື່ອນໄຫວ ຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ແນໃສ່ສະສົມ ທ້ອນໂຮມ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ວັດຖຸພັນ, ພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານພິພິທະພັນ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ຮັກມູນເຊື້ອອັນດີງາມຂອງຊາດ, ເປັນພື້ນຖານທາງດ້ານຈິດໃຈ ສາມາດ ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ພິພິທະພັນ

ພິພິທະພັນ ແມ່ນ ສະຖາບັນ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ບໍລິການສັງຄົມໂດຍບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນບ່ອນ ສະສົມ ທ້ອນໂຮມ, ຄົ້ນຄວ້າ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ວາງສະແດງວັດຖຸພັນ ເປັນຕົ້ນ ວັດຖຸບູຮານ, ສິລະປະວັດຖຸ ເພື່ອໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ, ມູນເຊື້ອພິລະອາດຫານ, ຄວາມດຸໝັ່ນຂະຫຍັນພຽນຂອງບັນພະບຸລຸດ, ຄວາມອຸດົມຮັ່ງມີຂອງຊາດລາວ ແລະ ຮັບໃຊ້ການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ສຶກສາ, ຮຽນຮູ້, ອົບຮົມ, ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຈັດກິດຈະກຳອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ພິພິທະພັນວິທະຍາ ໝາຍເຖິງ ການຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບວັດຖຸພັນ ຊຶ່ງທຸກຂັ້ນຕອນ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິທະຍາສາດ;
2. ວັດຖຸພັນ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ເປັນວັດຖຸ ເປັນຕົ້ນ ພຣະພຸດທະຮູບ, ອຸປະກອນການຜະລິດ, ອາວຸດເສິກ, ຜົນງານ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ ເປັນຕົ້ນ ສຽງແຄນເຊື້ອຊາດລາວ, ງານບຸນປະເພນີ, ຕຳລາ ຢາພື້ນເມືອງ ຊຶ່ງມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ, ທຳມະຊາດ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກ ຮັກສາຂອງພິພິທະພັນ;

3. ວັດຖຸພັນເຄົ້າເດີມ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸພັນທີ່ເປັນຫຼັກຖານທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ຊຶ່ງໄດ້ ເກັບກຳ, ສະສົມ ທ້ອນໂຮມ, ຂຶ້ນບັນຊີ ແລະ ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາໄວ້ໃນຄັງສາງຫໍພິພິທະພັນ;
4. ສິລະປະວັດຖຸ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸອັນເປັນຜົນງານສ້າງສັນທີ່ປະກອບດ້ວຍສິລະປະລັກສະນະ ເຊັ່ນ ຮູບແຕ້ມ, ຮູບປັ້ນເຄື່ອງລາຍຄາມ, ເຄື່ອງແກະສະຫຼັກ, ການຖັກແສ່ວ, ສິ່ງທີ່ເຮັດດ້ວຍສີມີຢ່າງປານິດ ແລະ ມີຄຸນຄ່າສູງທາງດ້ານສິລະປະ;
5. ວິລະສະຕີ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ກ້າຫານ, ນັກຮົບ, ຜູ້ມີຄວາມພຽນ ທີ່ເປັນເພດຍິງ;
6. ອະນຸລັກ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາວັດຖຸພັນໃຫ້ຄົງເດີມ;
7. ເຈົ້າຂອງພິພິທະພັນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງລັດ, ລວມໝູ່, ເອກະຊົນ ຜູ້ກໍ່ຕັ້ງພິພິທະພັນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
8. ວັດຖຸພັນທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸພັນທີ່ມີເອກະລັກສະເພາະ ອັນໂດດເດັ່ນ, ພິເສດ, ຫາຍາກ, ເປັນວັດຖຸຄູ່ບ້ານຄູ່ເມືອງ ແລະ ເປັນທີ່ສັກກາລະບຸຊາຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດປະເມີນຄຸນຄ່າ ແລະ ລາຄາໄດ້;
9. ຫໍພິພິທະພັນ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ສະສົມ ທ້ອນໂຮມ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ວາງສະແດງວັດຖຸພັນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການ ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ອົບຮົມ, ຫັດສະນະສຶກສາ ຂອງສັງຄົມ ແລະ ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການທ່ອງທ່ຽວ;
10. ສະຖາບັນ ໝາຍເຖິງ ບ່ອນສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ຮຽນຮູ້ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ ດ້ວຍການຫັດສະນະ, ທ່ຽວຊົມ ແລະ ຈົນຕະນາການ ດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການຮຽນ-ການສອນຂອງຄູອາຈານ;
11. ວິລະຊົນ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ກ້າຫານ, ນັກຮົບ ຜູ້ເສຍສະລະຊີວິດ ເພື່ອນຳເອົາເອກະລາດ ແລະ ເສລີພາບມາໃຫ້ປະເທດຊາດ;
12. ກຸ່ມຄົນ ໝາຍເຖິງ ການຮ່ວມຕົວຂອງຄົນແຕ່ສອງຄົນຂຶ້ນໄປ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວກົດຈະກຳໃດໜຶ່ງ;
13. ຊຸມຊົນ ໝາຍເຖິງ ປະຊາກອນ ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ແນ່ນອນມີຈຸດພິເສດຄ້າຍຄືກັນ, ຜູກພັນ, ເພິ່ງພາອາໄສ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານພິພິທະພັນ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ເຂັ້ມແຂງ, ມີຄຸນນະພາບ ດ້ວຍການສ້າງ ແລະ ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງ ງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ.

ລັດ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາວຽກງານພິພິທະພັນ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ລວມທັງສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວ.

ລັດ ຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພິພິທະພັນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພິພິທະພັນ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພິພິທະພັນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ;
2. ຮັບປະກັນລັກສະນະຊາດ, ລັກສະນະເຄົ້າເດີມທາງດ້ານ ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ທັນສະໄໝ;
3. ຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ໃນການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ;
4. ຮັກສາຄວາມລັບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຂອງວັດຖຸພັນ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
6. ຮັບປະກັນການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພົວພັນກັບວຽກງານພິພິທະພັນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສິ່ງເສີມ ການພົວພັນຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີຄວາມກ້າວໜ້າ, ທັນສະໄໝ, ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ II

ປະເພດພິພິທະພັນ

ມາດຕາ 8 ປະເພດພິພິທະພັນ

ພິພິທະພັນ ມີ ສາມປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ພິພິທະພັນລັດ;
2. ພິພິທະພັນລວມໝູ່;
3. ພິພິທະພັນເອກະຊົນ.

ໝວດທີ 1
ພິພິທະພັນລັດ

ມາດຕາ 9 ພິພິທະພັນລັດ

ພິພິທະພັນລັດ ແມ່ນ ພິພິທະພັນທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂດຍລັດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຫໍພິພິທະພັນແຫ່ງຊາດ, ຫໍພິພິທະພັນທ່ານຜູ້ນໍາ, ຫໍພິພິທະພັນຂະແໜງການ, ຫໍພິພິທະພັນທ້ອງຖິ່ນ, ຫໍພິພິທະພັນລັດວິສາຫະກິດ, ອະນຸສອນສະຖານ, ຫໍວາງສະແດງ ແລະ ຫ້ອງວາງສະແດງ.

ມາດຕາ 10 ຫໍພິພິທະພັນແຫ່ງຊາດ

ຫໍພິພິທະພັນແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ສະສົມ ທ້ອນໂຮມ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຈັດວາງສະແດງ ວັດຖຸພັນທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ, ເປັນສັນຍາລັກ, ເປັນຫຼັກຖານ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 11 ຫໍພິພິທະພັນທ່ານຜູ້ນໍາ

ຫໍພິພິທະພັນທ່ານຜູ້ນໍາ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ສະສົມ ທ້ອນໂຮມ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຈັດວາງສະແດງ ກ່ຽວກັບປະຫວັດຊີວິດ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ຂອງທ່ານຜູ້ນໍາ ເປັນຕົ້ນ ຫໍພິພິທະພັນທ່ານໄກສອນ ພົມວິຫານ.

ມາດຕາ 12 ຫໍພິພິທະພັນຂະແໜງການ

ຫໍພິພິທະພັນຂະແໜງການ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ສະສົມ ທ້ອນໂຮມ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຈັດວາງສະແດງ ວັດຖຸພັນທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ, ໂດດເດັ່ນຂອງຂະແໜງການ ເປັນຕົ້ນ ຫໍພິພິທະພັນປະຫວັດສາດກອງທັບ, ຫໍພິພິທະພັນປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຫໍພິພິທະພັນວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 13 ຫໍພິພິທະພັນທ້ອງຖິ່ນ

ຫໍພິພິທະພັນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນ ຫໍພິພິທະພັນທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ໂດຍອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອເປັນສະຖານທີ່ ສະສົມ ທ້ອນໂຮມ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຈັດວາງສະແດງວັດຖຸພັນທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ແລະ ໂດດເດັ່ນ ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນ ຫໍພິພິທະພັນແຂວງ, ຫໍພິພິທະພັນເມືອງ.

ມາດຕາ 14 ຫໍພິພິທະພັນລັດວິສາຫະກິດ

ຫໍພິພິທະພັນລັດວິສາຫະກິດ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ສະສົມ ທ້ອນໂຮມ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຈັດວາງສະແດງວັດຖຸພັນທີ່ມີຄຸນຄ່າ ກ່ຽວກັບລັດວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 15 ອະນຸສອນສະຖານ

ອະນຸສອນສະຖານ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ສະສົມຜົນງານ ແລະ ລະນິກຄຸນງາມຄວາມດີ, ຄວາມພິລະອາດຫານ ຂອງວິລະຊົນ, ວິລະສະດີ, ວິລະບຸລຸດ, ບັນພະບຸລຸດ, ຜູ້ນໍາຄົນສໍາຄັນ ທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ເປັນບ່ອນດໍາລົງຊີວິດ ຫຼື ນໍາໃຊ້ເຂົ້າ

ໃນການຕໍ່ສູ້ໃນແຕ່ລະຍຸກສະໄໝ ແລະ ເຫດການສໍາຄັນອື່ນ ເພື່ອໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ສຶກສາ, ຮຽນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ.

ມາດຕາ 16 ຫ້ວງສະແດງ

ຫ້ວງສະແດງ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ສະສົມ ທ້ອນໂຮມ, ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ແລະ ຈັດວາງສະແດງ ກ່ຽວກັບມູນເຊື້ອປະຕິວັດ, ປະຫວັດການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ຂອງວິລະຊົນ, ວິລະສະຕິ, ວິລະບຸລຸດ, ຜູ້ນໍາ ແລະ ບັນພະບຸລຸດ, ລັດວິສາຫະກິດ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງລັດໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຜົນງານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຂອງຕົນ ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ສຶກສາ, ຮຽນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ.

ມາດຕາ 17 ຫ້ອງວາງສະແດງ

ຫ້ອງວາງສະແດງ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ໃຊ້ວາງສະແດງຜົນງານ, ຮູບພາບ, ວັດຖຸພັນ, ຜະລິດຕະພັນຂອງການຈັດຕັ້ງລັດ, ລັດວິສາຫະກິດ ຕາມຫົວຂໍ້ ຫຼື ຫົວເລື່ອງໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຮັບໃຊ້ສັງຄົມ.

**ໝວດທີ 2
ພິພິທະພັນລວມໝູ່**

ມາດຕາ 18 ພິພິທະພັນລວມໝູ່

ພິພິທະພັນລວມໝູ່ ແມ່ນ ພິພິທະພັນ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂດຍກຸ່ມຄົນ, ສະມາຄົມ, ຊຸມຊົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຫຼັກວິຊາການດ້ານພິພິທະພັນວິທະຍາ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເປັນສະຖານທີ່ສະສົມ ທ້ອນໂຮມ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຈັດວາງສະແດງວັດຖຸພັນ ກ່ຽວກັບກຸ່ມຄົນ, ສະມາຄົມ, ຊຸມຊົນ.

ພິພິທະພັນລວມໝູ່ ປະກອບດ້ວຍ ຫ້ວງສະແດງລວມໝູ່ ແລະ ຫ້ອງວາງສະແດງລວມໝູ່.

ມາດຕາ 19 ຫ້ວງສະແດງລວມໝູ່

ຫ້ວງສະແດງລວມໝູ່ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ສະສົມ ທ້ອນໂຮມ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຈັດວາງສະແດງ ຜົນງານ, ປະຫວັດການເຄື່ອນໄຫວ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນກັບການດໍາລົງຊີວິດ ຂອງກຸ່ມຄົນ, ສະມາຄົມ, ຊຸມຊົນໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ສຶກສາ, ຮຽນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ.

ມາດຕາ 20 ຫ້ອງວາງສະແດງລວມໝູ່

ຫ້ອງວາງສະແດງລວມໝູ່ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ໃຊ້ວາງສະແດງ ຜົນງານ, ຮູບພາບ, ວັດຖຸ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນ ຂອງກຸ່ມຄົນ, ສະມາຄົມ, ຊຸມຊົນໃດໜຶ່ງ ຕາມຫົວຂໍ້ ຫຼື ຫົວເລື່ອງໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຮັບໃຊ້ ສັງຄົມ.

ໝວດທີ 3
ພິພິທະພັນເອກະຊົນ

ມາດຕາ 21 ພິພິທະພັນເອກະຊົນ

ພິພິທະພັນເອກະຊົນ ແມ່ນ ພິພິທະພັນ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂດຍບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຫຼັກວິຊາການດ້ານພິພິທະພັນວິທະຍາ ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນສະຖານທີ່ ສະສົມ ຫ້ອນໂຮມ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຈັດວາງສະແດງ ວັດຖຸພັນ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ນັ້ນ ເປັນຕົ້ນ ພິພິທະພັນເຄື່ອງຫັດຖະກຳ, ພິພິທະພັນການນຸ່ງຖືຂອງຊົນເຜົ່າ.

ພິພິທະພັນເອກະຊົນ ປະກອບດ້ວຍ ຫ້ວງສະແດງເອກະຊົນ ແລະ ຫ້ອງວາງສະແດງເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 22 ຫ້ວງສະແດງເອກະຊົນ

ຫ້ວງສະແດງເອກະຊົນ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ສະສົມ ຫ້ອນໂຮມ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຈັດວາງສະແດງຜົນງານ, ປະຫວັດການເຄື່ອນໄຫວ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນກັບການດຳລົງຊີວິດຂອງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ ສຶກສາ, ຮຽນຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ.

ມາດຕາ 23 ຫ້ອງວາງສະແດງເອກະຊົນ

ຫ້ອງວາງສະແດງເອກະຊົນ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ໃຊ້ວາງສະແດງ ຜົນງານ, ຮູບພາບ, ວັດຖຸ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນ ຂອງ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຕາມຫົວຂໍ້ ຫຼື ຫົວເລື່ອງໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຮັບໃຊ້ສັງຄົມ.

ພາກທີ III
ວຽກງານພິພິທະພັນ
ໝວດທີ 1
ກິດຈະການພິພິທະພັນ

ມາດຕາ 24 ກິດຈະການພິພິທະພັນ

ກິດຈະການພິພິທະພັນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການສະສົມ ຫ້ອນໂຮມ ວັດຖຸພັນ;
2. ການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຈຳແນກປະເພດວັດຖຸພັນ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າເນື້ອໃນ;
3. ການຂຶ້ນທະບຽນວັດຖຸພັນ;
4. ການອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາວັດຖຸພັນ;
5. ການຈັດວາງສະແດງ;
6. ການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ນຳທ່ຽວ;
7. ການຈຳລອງແບບວັດຖຸພັນ.

ມາດຕາ 25 ການສະສົມ ທ້ອນໂຮມ ວັດຖຸພັນ

ການສະສົມ ທ້ອນໂຮມ ວັດຖຸພັນ ແມ່ນ ການສໍາຫຼວດ, ການເກັບກຳ, ການລວບລວມເອົາວັດຖຸພັນ ທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ, ທຳມະຊາດ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ສັງຄົມທີ່ໂດດເດັ່ນ ແຕ່ລະຍຸກແຕ່ລະສະໄໝ ເພື່ອອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ວັດຖຸພັນ, ພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານພິພິທະພັນໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ.

ການສະສົມ ທ້ອນໂຮມ ວັດຖຸພັນ ໄດ້ມາຈາກການລວບລວມວັດຖຸໃນການ ຄົ້ນຄວ້າ, ຊຸດຄົ້ນ, ວິໄຈ ທາງດ້ານ ບຸຮານວິທະຍາ, ການບໍລິຈາກຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ລວມທັງການຈັດຊື້ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 26 ການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຈຳແນກປະເພດວັດຖຸພັນ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າເນື້ອໃນ

ການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຈຳແນກປະເພດວັດຖຸພັນ ແມ່ນ ກິດຈະການໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນຂອງວຽກງານພິພິທະພັນໃນການ ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຫຼັກຖານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວັດຖຸພັນທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ, ທຳມະຊາດ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ສັງຄົມ ກ່ອນຈະນຳມາຈັດວາງສະແດງ ເປັນຕົ້ນ ການກຳນົດປະເພດ, ອາຍຸການ, ຮູບແບບສິລະປະຂອງວັດຖຸພັນ.

ການຄົ້ນຄວ້າເນື້ອໃນ ແມ່ນ ການວິເຄາະ, ວິໄຈ, ການຂຽນ, ການຮຽບຮຽງ, ການອະທິບາຍ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ການຕີລາຄາຄຸນຄ່າຂອງວັດຖຸພັນ ແລະ ການລາຍງານ.

ມາດຕາ 27 ການຂຶ້ນທະບຽນວັດຖຸພັນ

ການຂຶ້ນທະບຽນວັດຖຸພັນ ແມ່ນ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ ຂອງວັດຖຸພັນທີ່ສະສົມ ທ້ອນໂຮມໄວ້ໃນພິພິທະພັນຊຶ່ງເປັນວຽກງານຕົ້ນຕໍສໍາຄັນ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານປ້ອງກັນການເສຍຫາຍ ແລະ ເປັນຂໍ້ມູນທາງດ້ານວິຊາການ ທີ່ຍັງຢືນກ່ຽວກັບແຫຼ່ງທີ່ມາ, ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ, ຂະໜາດ, ນໍ້າໜັກ, ທາດປະກອບ, ຮູບແບບສິລະປະ, ອາຍຸ, ຍຸກສະໄໝ, ປະເພດຂອງວັດຖຸພັນ.

ມາດຕາ 28 ການອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາວັດຖຸພັນ

ການອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາວັດຖຸພັນ ແມ່ນ ກິດຈະການພື້ນຖານທີ່ສໍາຄັນໃນວຽກງານພິພິທະພັນ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ວັດຖຸພັນປ່ຽນແປງຈາກສະພາບເດີມ, ຊຸດໂຊມ, ເສື້ອມສະພາບ ໂດຍມີຫ້ອງປະຕິບັດການ, ມີນົກວິຊາການ, ນັກວິທະຍາສາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຮັດໜ້າທີ່ ສ້ອມແຊມ, ສ້ອມແປງ ຫຼື ປະຕິສັງຂອນໃຫ້ຄົນສຸ່ສະພາບເດີມ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ເຕັກນິກວິຊາການທີ່ທັນສະໄໝ.

ມາດຕາ 29 ການຈັດວາງສະແດງ

ການຈັດວາງສະແດງ ແມ່ນ ການນຳສະເໜີເນື້ອໃນ ແລະ ຂໍ້ມູນທາງດ້ານວິຊາການທີ່ຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບແຫຼ່ງທີ່ມາ, ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ ຂອງວັດຖຸພັນ ເພື່ອໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ສັງຄົມ ໄດ້ສຶກສາ, ຮຽນຮູ້, ເຂົ້າໃຈ, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປົກປັກຮັກສາ ດ້ວຍການ ນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ແລະ ວິທີການອອກແບບຕິດຕັ້ງວັດຖຸພັນ ຕາມໂຄງຮ່າງ, ເນື້ອໃນ, ຈຸດປະສົງ ແລະ/ຫຼື ນຳໃຊ້ລະບົບ ແສງ, ສີ, ສຽງ ຕາມຫຼັກວິຊາການພິພິທະພັນວິທະຍາ.

ການຈັດວາງສະແດງວັດຖຸພັນ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ຕາມປະເພດ, ຄວາມສໍາຄັນ ແລະ ຈຸດປະສົງ.

ມາດຕາ 30 ການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ນຳທ່ຽວ

ການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ນຳທ່ຽວ ແມ່ນ ການບໍລິການທາງດ້ານສິ່ງພິມ, ສື່ເອເລັກໂຕຣນິກ, ການເຂົ້າຊົມ, ການບັນລະຍາຍເນື້ອໃນ, ການສ້າງກິດຈະກຳໃນວັນສຳຄັນຕ່າງໆ, ການບໍລິການຖາມ-ຕອບ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບວັດຖຸພັນ ທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ, ທຳມະຊາດ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ສັງຄົມ ທີ່ມີຢູ່ໃນພິພິທະພັນຕໍ່ມວນຊົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 31 ການຈຳລອງແບບວັດຖຸພັນ

ການຈຳລອງແບບວັດຖຸພັນ ແມ່ນ ການສ້າງ ຫຼື ຜະລິດວັດຖຸພັນຂຶ້ນໃໝ່ ດ້ວຍການກ່າຍເອົາຂະໜາດ, ສັດສ່ວນ, ຮູບຊົງ, ຮູບແບບ, ສີສັນ, ການຕິບແຕ່ງ ລວມທັງຈຸດພິເສດອື່ນ ໃຫ້ຄ້າຍຄືວັດຖຸພັນເຄົ້າເດີມ ແລະ ຕ້ອງໃສ່ເຄື່ອງໝາຍຂອງວັດຖຸຈຳລອງນັ້ນ ຊຶ່ງລາຍລະອຽດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຈຳລອງແບບວັດຖຸພັນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ/ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 2

ການຢືມ ແລະ ການທວງຄືນ ວັດຖຸພັນ

ມາດຕາ 32 ການຢືມວັດຖຸພັນ

ການຢືມວັດຖຸພັນ ແມ່ນ ການຢືມວັດຖຸພັນຊົ່ວຄາວ ເພື່ອນຳໄປວາງສະແດງ ແລະ ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ການຢືມວັດຖຸພັນ ທີ່ຢູ່ໃນພິພິທະພັນໄປວາງສະແດງ ຢູ່ ພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສຳລັບການໄປວາງສະແດງ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນຳລັດຖະບານ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ກະຊວງ ແລະ ອົງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາຍຫຼັງສຳເລັດການວາງສະແດງແລ້ວ ຕ້ອງນຳເອົາວັດຖຸພັນດັ່ງກ່າວ ກັບຄືນພິພິທະພັນໃນສະພາບເດີມ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ.

ສຳລັບ ວັດຖຸພັນທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຢືມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 33 ການທວງຄືນວັດຖຸພັນ

ການທວງຄືນວັດຖຸພັນ ແມ່ນ ການທວງເອົາວັດຖຸພັນທີ່ຖືກຢືມໄປວາງສະແດງ ຢູ່ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຖືກລັກລອບຈາກພິພິທະພັນໃດໜຶ່ງ ເພື່ອນຳເອົາວັດຖຸພັນດັ່ງກ່າວ ກັບຄືນມາຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາໄວ້ ຢູ່ພິພິທະພັນເດີມ.

ເຈົ້າຂອງພິພິທະພັນ ຕ້ອງທວງເອົາວັດຖຸພັນທີ່ຖືກຢືມ ຫຼື ຖືກລັກລອບ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ໃນກໍລະນີບໍ່ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 32 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼື ນຳໃຊ້ບໍ່ຖືກເປົ້າໝາຍ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ວັດຖຸພັນກໍຈະຖືກທວງເອົາຄືນ.

ພາກທີ IV
ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ໂຄງປະກອບຂອງພິພິທະພັນ
ໝວດທີ 1
ການສ້າງຕັ້ງພິພິທະພັນ

ມາດຕາ 34 ການສ້າງຕັ້ງພິພິທະພັນລັດ

ການສ້າງຕັ້ງພິພິທະພັນແຫ່ງຊາດ ແລະ ຫໍພິພິທະພັນທ່ານຜູ້ນຳ ໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ.

ສຳລັບການສ້າງຕັ້ງພິພິທະພັນອື່ນຂອງລັດ ໃຫ້ຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລັດວິສາຫະກິດ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງພິພິທະພັນ.

ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງພິພິທະພັນລັດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 35 ການສ້າງຕັ້ງພິພິທະພັນ ລວມໝູ່ ແລະ ເອກະຊົນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງພິພິທະພັນລວມໝູ່ ແລະ ເອກະຊົນ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຕໍ່ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ/ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເອກະສານປະກອບການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງ ຕາມແບບພິມ;
2. ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ;
3. ກົດລະບຽບພາຍໃນ;
4. ບົດວິພາກໃນການສ້າງຕັ້ງພິພິທະພັນ;
5. ສຳເນົາໃບຕາດິນ ຫຼື ເອກະສານຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຂອງສະຖານທີ່ຕັ້ງພິພິທະພັນ;
6. ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 36 ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງພິພິທະພັນ ລວມໝູ່ ແລະ ເອກະຊົນ

ການສ້າງຕັ້ງພິພິທະພັນ ລວມໝູ່ ແລະ ເອກະຊົນ ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີແຜນການ ແລະ ງົບປະມານ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເປົ້າໝາຍທາງວິຊາການກ່ອນ ຫຼື ຫຼັງການສ້າງຕັ້ງ;
2. ມີວັດຖຸພັນທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ, ທຳມະຊາດ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ສັງຄົມ;
3. ມີສະຖານທີ່, ອາຄານທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຮັບປະກັນຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ຫຼັກວິຊາການດ້ານພິພິທະພັນວິທະຍາ;
4. ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານ ພິພິທະພັນວິທະຍາ ແລະ ວິຊາວິທະຍາສາດອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ມີວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ມີລະບົບປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພທີ່ທັນສະໄໝ;

6. ມີລະບົບຄັງສາຍຂັ້ນພື້ນຖານ ທີ່ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ ເພື່ອຮອງຮັບວັດຖຸທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ.

ມາດຕາ 37 ການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເອກະສານປະກອບແລ້ວ ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ/ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ເປັນຕົ້ນ. ໃນກໍລະນີບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ຫຼື ເອກະສານປະກອບບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນເປັນລາຍລັກອັກສອນພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ.

ມາດຕາ 38 ການປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍົກເລີກ ພິພິທະພັນ

ການປ່ຽນແປງພິພິທະພັນ ຈະມີຂຶ້ນໃນກໍລະນີປ່ຽນຊື່, ຍົກຍ້າຍສະຖານທີ່ ຊຶ່ງເຈົ້າຂອງພິພິທະພັນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ/ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ພາຍໃນເວລາ ສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ການຍົກເລີກພິພິທະພັນ ຈະມີຂຶ້ນໃນກໍລະນີເຈົ້າຂອງພິພິທະພັນ ບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ໃຫ້ບໍລິການ ຫຼື ຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວ ຍ້ອນລະເມີດກົດໝາຍ. ໃນກໍລະນີການຍົກເລີກ ຍ້ອນບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ໃຫ້ບໍລິການໄດ້ນັ້ນ ຕ້ອງຂໍ ຍົກເລີກນຳຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ/ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອ ພິຈາລະນາ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໝວດທີ 2

ໂຄງປະກອບຂອງພິພິທະພັນ

ມາດຕາ 39 ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງພິພິທະພັນ

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງພິພິທະພັນ ແມ່ນ ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບປະເພດ ແລະ ຮູບແບບ ຂອງແຕ່ລະພິພິທະພັນ.

ສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງພິພິທະພັນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 40 ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນພິພິທະພັນ

ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນພິພິທະພັນ ແມ່ນ ຂຶ້ນກັບໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງພິພິທະພັນນັ້ນ ແຕ່ມີ ຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງໃຫ້ມີບຸກຄະລາກອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ອຳນວຍການ ແລະ ຮອງຜູ້ອຳນວຍການ ພິພິທະພັນ;
2. ພັນດາຮັກ ແລະ ນັກວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈຳນວນໜຶ່ງ;
3. ຜູ້ຮ່ວມງານພິພິທະພັນ.

ມາດຕາ 41 ຜູ້ອໍານວຍການ ແລະ ຮອງຜູ້ອໍານວຍການ ພິພິທະພັນ

ຜູ້ອໍານວຍການ ແລະ ຮອງຜູ້ອໍານວຍການ ພິພິທະພັນລັດ ແມ່ນ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ. ສ່ວນເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານ ແລະ ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ອໍານວຍການ ແລະ ຮອງ ຜູ້ອໍານວຍການພິພິທະພັນລັດ ແຕ່ລະຮູບແບບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ສໍາລັບພິພິທະພັນລວມໝູ່ ແລະ ເອກະຊົນນັ້ນ ຜູ້ອໍານວຍການ ແລະ ຮອງຜູ້ອໍານວຍການ ແມ່ນ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກເຈົ້າຂອງພິພິທະພັນ.

ມາດຕາ 42 ພັນດາຮັກ ແລະ ນັກວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ພັນດາຮັກ ແມ່ນ ຜູ້ຮັກສາຄັງເກັບມ້ຽນສິ່ງຂອງໃນພິພິທະພັນ.

ນັກວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນ ຜູ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ປະຈຳຢູ່ພິພິທະພັນ.

ມາດຕາ 43 ຜູ້ຮ່ວມງານພິພິທະພັນ

ຜູ້ຮ່ວມງານພິພິທະພັນ ແມ່ນ ຜູ້ບໍ່ເຮັດວຽກເປັນປະຈຳຢູ່ພິພິທະພັນ ແຕ່ຫາກມີຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການທາງ ດ້ານວຽກງານພິພິທະພັນ ໂດຍໄດ້ຮັບຄໍາແຮງງານ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຈາກພິພິທະພັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການຕົກລົງ.

ໝວດທີ 3

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງບຸກຄະລາກອນພິພິທະພັນ

ມາດຕາ 44 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຜູ້ອໍານວຍການພິພິທະພັນ

ຜູ້ອໍານວຍການພິພິທະພັນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳລວມວຽກງານພິພິທະພັນ ລວມທັງວຽກງານທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ວຽກງານບໍລິຫານ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ຜັນຂະຫຍາຍ ທິດທາງ, ແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພິພິທະ ພັນແລ້ວ ສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງພິພິທະພັນ ພິຈາລະນາ;
3. ວາງແຜນການ, ສ້າງໂຄງການໃນການ ຈັດຫາ, ສຶກສາ, ສໍາຫຼວດ, ຊອກຄົ້ນ, ອະນຸລັກ ແລະ ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ວັດຖຸພັນ ຕາມຂອບເຂດທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ສະເໜີສ້າງ, ປັບປຸງ ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ, ບໍາລຸງ ຍົກລະດັບພະນັກງານ;
5. ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ ຂອງພິພິທະພັນ;
6. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານພິພິທະພັນ ຕາມການຕົກລົງຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງພິພິທະພັນ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພິພິທະພັນຂອງຕົນ ຕໍ່ຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງພິພິທະພັນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 45 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຮອງຜູ້ອຳນວຍການພິພິທະພັນ

ຮອງຜູ້ອຳນວຍການພິພິທະພັນ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກຜູ້ອຳນວຍການ, ຮັບຜິດຊອບວຽກງານທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ວຽກງານບໍລິຫານໃດໜຶ່ງ ຕາມການແບ່ງງານ ແລະ ຮັກສາການແທນຜູ້ອຳນວຍການ ຕາມການມອບໝາຍໃນ ເວລາຜູ້ອຳນວຍການບໍ່ຢູ່ ຫຼື ຕິດຂັດ.

ມາດຕາ 46 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພັນດາຮັກ ແລະ ນັກວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ພັນດາຮັກ ແລະ ນັກວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ແລະ ຈຳແນກປະເພດ ວັດຖຸພັນ;
2. ບັນທຶກຫຼັກຖານ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນ ວັດຖຸພັນ;
3. ສະເໜີແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ ເປັນຕົ້ນ ເນື້ອໃນ ແລະ ເຕັກນິກການຈັດວາງ ສະແດງ;
4. ຄຸ້ມຄອງ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ວັດຖຸພັນ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ;
5. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແລະ ນຳທ່ຽວ;
6. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 47 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຜູ້ຮ່ວມງານພິພິທະພັນ

ຜູ້ຮ່ວມງານພິພິທະພັນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄະນະອຳນວຍການພິພິທະພັນ ຫຼື ເຈົ້າ ຂອງພິພິທະພັນ.

**ພາກທີ V
ສະມາຄົມພິພິທະພັນ**

ມາດຕາ 48 ສະມາຄົມພິພິທະພັນ

ສະມາຄົມພິພິທະພັນ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມວິຊາຊີບພິພິທະພັນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນນຳກະຊວງພາຍໃນ, ມີພາລະບົດ ບາດເປັນໃຈກາງໃນການຕິດຕໍ່, ພົວພັນ, ປະສານສົມທົບວຽກງານ ລະຫວ່າງພິພິທະພັນຕ່າງໆ, ສຶກສາອົບຮົມ, ເຕົ້າ ໂຮມຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງສະມາຊິກຕົນ ທັງເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ.

ມາດຕາ 49 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະມາຄົມພິພິທະພັນ

ສະມາຄົມພິພິທະພັນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າຮ່ວມການສ້າງ ແລະ ການພັດທະນາວຽກງານພິພິທະພັນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຕົນ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
3. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພິພິທະພັນ;

4. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການພັດທະນາພິພິທະພັນ;
5. ຄຸ້ມຄອງສະມາຊິກສະມາຄົມ ແລະ ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກ ໃນການພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ, ສະເໜີຄຳເຫັນຕໍ່ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
7. ສະເໜີການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ສະມາຊິກຂອງຕົນທີ່ມີຜົນງານ ຫຼື ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ສະມາຊິກຂອງຕົນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານພິພິທະພັນ ຕໍ່ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 50 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄະລາກອນພິພິທະພັນ

ຫ້າມ ບຸກຄະລາກອນພິພິທະພັນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳເອົາວັດຖຸພັນເຂົ້າ ຫຼື ອອກພິພິທະພັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງພິພິທະພັນ;
2. ທຳລາຍ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ວັດຖຸພັນ ຫຼື ຊັບສິນ ຂອງພິພິທະພັນ;
3. ດັດແກ້ຂໍ້ມູນການຂຶ້ນທະບຽນວັດຖຸພັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ສວຍໃຊ້ພິພິທະພັນໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວັດຖຸພັນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕາມຄວາມຈິງ;
6. ບໍລິການຂໍ້ມູນສຳຄັນຕ່າງໆ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ເກັບຄ່າບໍລິການເກີນອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
8. ນຳໃຊ້ທຶນ ຫຼື ຄ່າບໍລິການ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
9. ເປີດເຜີຍ ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ກ່ຽວກັບວັດຖຸພັນເຄົ້າເດີມ;
10. ຊື້ ຂາຍ, ມອບໂອນ, ແລກປ່ຽນ ຫຼື ມອບວັດຖຸພັນເປັນຂອງຂວັນ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ ຫຼື ເອົາເປັນຂອງສ່ວນຕົວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
11. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 51 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ໃຊ້ບໍລິການພິພິທະພັນ

ຫ້າມ ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການພິພິທະພັນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳເອົາວັດຖຸ ແລະ ອຸປະກອນອື່ນ ເຂົ້າ ຫຼື ອອກ ພິພິທະພັນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ທຳລາຍ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ວັດຖຸພັນ ຫຼື ຊັບສິນ ຂອງພິພິທະພັນ;
3. ສວຍໃຊ້ ພິພິທະພັນ, ວັດຖຸພັນ ຫຼື ຊັບສິນຂອງພິພິທະພັນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

4. ໃສ່ຮ້າຍ, ບົດເບືອນຄວາມເປັນຈິງໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງບຸກຄະລາກອນພິພິທະພັນ;
5. ສວຍໂອກາດ, ລັກລອບ ເອົາຊັບສິນຂອງພິພິທະພັນ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ VII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານພິພິທະພັນ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພິພິທະພັນ

ມາດຕາ 52 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພິພິທະພັນ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານພິພິທະພັນ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດ ທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນ ເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພິພິທະພັນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
2. ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 53 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພິພິທະພັນ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າ ທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະ ພັນ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ພິພິທະ ພັນ ເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການຂອງຕົນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວ ກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນງົບປະມານ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານພິພິທະພັນ;
5. ຊີ້ນຳທາງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
6. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ກວດກາ ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ພິພິທະພັນ ແຕ່ລະປະເພດ ແລະ ສະມາຄົມພິພິທະພັນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
7. ອະນຸຍາດ ສ້າງຕັ້ງ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍົກເລີກພິພິທະພັນ ລວມໝູ່ ແລະ ເອກະຊົນ;
8. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ນຳໃຊ້ ບຸກຄະລາກອນພິພິທະພັນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

9. ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
10. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພິພິທະພັນ;
11. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
12. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພິພິທະພັນຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 54 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພິພິທະພັນ ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາ ອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນງົບປະມານ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານພິພິທະພັນ;
4. ຊີ້ນຳທາງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
5. ອະນຸຍາດ ສ້າງຕັ້ງ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ຍົກເລີກພິພິທະພັນ ລວມໝູ່ ແລະ ເອກະຊົນ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ;
6. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້ ຕິດຕາມ ກວດກາ ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ພິພິທະພັນແຕ່ລະປະເພດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພິພິທະພັນ;
7. ສະເໜີສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຝຶກອົບຮົບບຸກຄະລາກອນພິພິທະພັນທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
8. ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ພິພິທະພັນ;
9. ປະສານສົມທົບກັບພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພິພິທະພັນ;
10. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນຕາມການມອບໝາຍ;
11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພິພິທະພັນ ຕໍ່ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 55 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພິພິທະພັນ ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
2. ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາ ອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນງົບປະມານ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານພິພິທະພັນ;
4. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ, ວິໄຈ ວັດຖຸພັນ;
5. ປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງພິພິທະພັນລວມໝູ່ ແລະ ເອກະຊົນ;
6. ປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພິພິທະພັນ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພິພິທະພັນ ຕໍ່ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 56 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
 ຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານພິພິທະພັນ.

ໝວດທີ 2 ການກວດກາວຽກງານພິພິທະພັນ

ມາດຕາ 57 ອົງການກວດກາວຽກງານພິພິທະພັນ

ອົງການກວດກາວຽກງານພິພິທະພັນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພິພິທະພັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 52 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 58 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານພິພິທະພັນ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນ;
2. ການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດ ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານພິພິທະພັນໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ລັກສະນະ, ເນື້ອໃນຂໍ້ມູນວັດຖຸພັນ ທີ່ນຳໄປໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່;
4. ການສ້າງ, ບຳລຸງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ບຸກຄະລາກອນພິພິທະພັນ;

5. ການປະກອບ ແລະ ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ງົບປະມານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານພິພິທະພັນ;
6. ການພິຈາລະນາ ແລະ ການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກ ງານພິພິທະພັນ;
7. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 59 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານພິພິທະພັນ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ;
 2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີ ຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
 3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ ລ່ວງໜ້າ;
- ໃນການດຳເນີນການກວດກາວຽກງານພິພິທະພັນນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VIII

ງົບປະມານ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ ພິພິທະພັນ

ມາດຕາ 60 ງົບປະມານ ພິພິທະພັນ

ງົບປະມານທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງພິພິທະພັນລັດ ໄດ້ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ລາຍຮັບທາງດ້ານວິຊາການ;
3. ການປະກອບສ່ວນຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ, ສັງຄົມ ຫຼື ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
4. ລາຍຮັບອື່ນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 61 ເຄື່ອງໝາຍ ພິພິທະພັນ

ພິພິທະພັນແຕ່ລະປະເພດ ມີເຄື່ອງໝາຍສະເພາະໂດຍ ແມ່ນ ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດ ພາຍຫຼັງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 62 ຕາປະທັບ ພິພິທະພັນ

ພິພິທະພັນແຕ່ລະປະເພດ ມີຕາປະທັບເປັນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະ ການ.

ພາກທີ IX
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 63 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ບຸລະນະ ແລະ ພັດທະນາ ພິພິທະພັນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 64 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 50 ແລະ 51 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ X
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 65 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 66 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນທີ 30 ມີນາ 2023 ພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສິມພອນ ພິມວິຫານ